

Dvylika laiptelių

2015, KOVAS

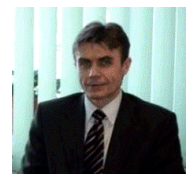
Kituose puslapiuose skaitykite:

- Sambūris „Mes - pilietiškos mokyklos“ 2
- Garbingų svečių viešnagė 3
- Gyvoji Lietuvos istorija 3
- Eilėraščius Lietuvai kuria ketvirtokai 4
- Mokinių mintys apie laisvę 5
- Akcija „Lietuvai ir man“ 6
- Kurkime mokyklos ir Lietuvos istoriją 6

PRISIMINIMŲ VERPETUOSE

Kai laikraščio redakcija paprašė parašyti savo prisiminimus apie tai, kas vyko prieš 15 metų, pirmiausiai prisiminiau, kaip mes rinkome šį vardą mokyklai.

Pamenu, kad surinkome grupelę žmonių: mokytojų, mokinių, tėvų, ir ėmėme rinkti įvairius variantus: V.Lašo, Č.Kudabos, Vytauto Didžiojo... Kažkas iš grupės pajuokavo: „25-mečio gatvėje buvo 25-oji vidurinė. Dabar čia Kovo 11-osios gatvė, tai būkime Kovo 11-osios vidurinė.“ Iš pirmo žvilgsnio kvailas juokelis, bet kuo daugiau apie šį pavadinimą kalbėjome, kuo daugiau analizavom visus argumentus, tuo patrauklesnis jis darėsi. Mūsų mokykla tuo metu buvo pradėjusi kurti pilietiško ugdymo sistemą, kuri tiesiogiai susijusi su pagrindiniu tikslu – demokratiškos mokyklos sukūrimu. Kovo 11-osios pavadinimui pritarė ir bendruomenė, o 1999 m. lapkričio mėn. pritarė ir Miesto taryba. Po to mokyklos logotipo, himno kūrimas...

2000 metų kovo 11-ąją įvyko oficiali mokyklos vardadienio šventė: buvo pašventinta mokyklos vėliava, atidarytas mokyklos muziejus... Jautėmės lyg ir svarbesni, ypač kai atidaryme dalyvavo ir Kovo 11-osios akto signatarė Laima Andrikienė, kuri iškilmingai drauge su manimi perkirpo muziejaus atidarymo kaspiną.

Praėjus 15-ai metų suprantu, kad neapsirikome pasirinkdami šį vardą, kuris atspindi mūsų kelią. Per tuos metus mokykla kūrėsi, keitėsi... Tapome maža pilietine bendruomene, dažnai pavadinama tolerantiškiausia mokykla Kaune, viena pilietiškesnių respublikoje... Manau, kad esame darni, susiklausiusi, ištikima savo idėjoms ir vertybėms bendruomenė.

Linkiu, kad visada problemas spręstume bendradarbiaudami, kad niekada nereikėtų patirti jokių ekscesų. Būkime verti Kovo 11-osios vardo! Su 25-uju Nepriklausomybės pavasariu!

Mokyklos direktorius Stanislovas Milašius

*Lietuva man brangi,
Lietuva man graži,
Lietuva, tu stipri,
Lietuva, tu šviesi.*

*Čia- mano Tėvynė,
Čia- mano namai.*

*Lietuva yra graži ir žalia.
Ir nieks neatims jos iš manęs!*

Marta Puronaitė 1 b

Sambūris „Mes - pilietiškos mokyklos“

Mūsų mokyklos delegacija, vadovaujama direktoriaus Stanislovo Milašiaus, šių metų sausio 27 dieną dalyvavo mokyklų sambūryje „Mes -pilietiškos mokyklos“. Pasitinkant Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 25- metį, Vilniaus Senvagės gimnazija ir Lietuvos šaulių sąjungos Vilniaus skyriaus penktoji kuopa sukvietė visas mokyklas, kurioms buvo perduota Gedimino bokšto vėliava, pasidalinti gerą patirtimi ugdam pilietiškumą mokyklose, inicijuoti naujas veiklas, kurios padės jaunajai kartai tapti atsakingais ir aktyviais savo šalies piliečiais. Šis sambūris pirmą kartą buvo organizuotas Šiaulių Didždvario gimnazijoje, šiemet organizuojamas antrą kartą. Sambūrio globėju tapo Lietuvos respublikos prezidentas Valdas Adamkus. Sambūryje dalyvavo visos nominantės:

2005 m.– Šiaulių Didždvario gimnazija

2006 m. - Lietuvos šaulių sąjungos Vilniaus skyriaus penktoji kuopa

2007 m. - Vilniaus Senvagės vidurinė mokykla

2008 m. - Šalčininkų Lietuvos tūkstantmečio gimnazija

2009 m. - Kauno Kovo 11-osios vidurinė mokykla

2010 m. - Vilniaus Sausio 13-osios vidurinė mokykla

2011 m. - Vasario 16-osios gimnazija Huttenfelde, Vokietija

2012 m. - Pasvalio rajono Saločių Antano Poškos vidurinė mokykla

2013 m. - Rokiškio Juozo Tumo – Vaižganto gimnazija

Renginio dalyvius pasveikino Lietuvos Krašto apsaugos ministras Juozas Oleka, sąjungos vadovai, Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo viceministras bei kiti garbūs svečiai.

Lietuvos šaulių
Rimantas Vaitkus

Sambūris prasidėjo Senvagės gimnazijos mokinių menine muzikine kompozicija „Giesmė apie pasaulio medį“.

Pranešimuose „Apie informacinį karą“ (pulkininkas Saulius Guzevičius) ir „Apie istorinių simbolių svarbą“ (karinių viešųjų ryšių vyriausioji specialistė Auksė Ūsienė) buvo atskleista, kaip, kryptingai panaudojant informaciją, įvairius simbolius, yra veikama žmogaus sąmonė, todėl kritinio mąstymo ir meilės savo kraštui ugdymas yra svarbus Lietuvos nepriklausomybės garantas. Šaulių sąjungos ir kiekvienos sambūrio dalyvės – mokyklos prisistatyme „Mokykla – respublikos garbė“ buvo siekiama atskleisti savo mokyklos pilietines tradicijas, įrodyti, kad ne veltui yra nominuotos kaip pilietiškiausios mokyklos.

Per pietų pertrauką visi buvome pakviesti paragauti Šaulių košės, kuri mums pasirodė labai skani.

Po pertraukos sambūrio dalyviai buvo suskirstyti į darbo grupes. Vyresnieji mokiniai dalyvavo diskusijoje „Ar tar naučiau Lietuvos kariuomenėje“, o jaunesnieji turėjo galimybę išbandyti savo jėgas, judrumą ir taiklumą aktyviuose užsiėmimuose „Aš galiu“, kuriuos vedė kariškiai. Diskusijoje „Sukarintas pilietinis ugdymas mokyklose. Šaulių klasės įkūrimas“ dalyvavo Krašto apsaugos atstovai, mokyklų vadovai bei mokytojai. Po to buvo pasirašyta pilietinio sambūrio mokyklų bendradarbiavimo sutartis, įpareigojanti tęsti pilietinio ugdymo veiklą, kelti naujas iniciatyvas, aktyviau bendradarbiauti tarpusavyje. Kitą sambūrį organizuoti sutiko Šalčininkų Lietuvos tūkstantmečio gimnazija.

Renginys baigėsi prasminga visų dalyvių akcija – simbolinio ažuolo sodinimu: stilizuotas medis aktų salėje renginio pabaigoje buvo papuoštas mokinių iš popieriaus iškirptomis trispalvėmis rankutėmis su palinkėjimais Lietuvai. Vilniaus Senvagės gimnazijos direktorė atsisveikindama mokykloms įteikė Jo Ekscelencijos Lietuvos Respublikos prezidento Valdo Adamkaus pasirašytas knygas su geriausiais linkėjimais, kaip brangią šio sambūrio atminimo dovaną. Renginyje išgirstos mintys privertė susimąstyti apie kiekvieno piliečio, mokyklos bendruomenės indėlį į valstybės saugumą, pasiryžimą ginti ir puoselėti tautos tradicijas.

Istorijos mokytoja Gražina Stonienė

Garbingų svečių viešnage

Vasario 16-oji nacionalinė Lietuvos šventė, Valstybės atkūrimo diena. Šią dieną iškilmingai paminėti į mūsų mokyklą atvyko ištikimi Lietuvos patriotai: buvę partizanai ir tremtiniai.

Šie gerbiami asmenys mokinius supažindino su tarpukario įvykiais. Vėliau patriotai susirinko mokyklos informaciniame centre pasidalinti patirtimi prie puodelio arbatos.

Besivaišindami gerbiami svečiai pasakojo, ką teko patirti, iškęsti sovietų sąjungoje. Buvo kalbama apie Lietuvai svarbius įvykius bei datas, tokias kaip Vasario 16-oji, Kovo 11-oji.

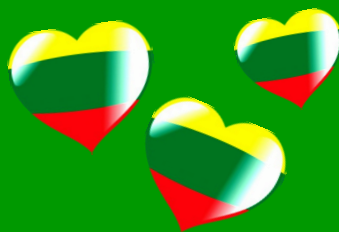
Ne kartą užsiminta, kad patriotizmas turi būti ugdomas visur: tiek mokykloje, tiek, žinoma, šeimoje.

Mums teko didelė garbė susipažinti su daug nuostabių, bet baisius dalykus iškentusių žmonių. Vienas jų yra J. V. Koklevičius, tapęs Sibiro legenda. Šis drąsus lietuvis, būdamas tremtyje Sibire, neprarado dvasios stiprybės, buvo pavyzdžiu kitiems, sugebėjo pats vienas apsiginti nuo Sibiro miškuose gyvenusio lokio.

Šiame susitikime išgirdome daug nuostabių minčių, tačiau man labiausiai įsiminė ši: „Žmogiškumas yra didžiausia vertybė“. Manau, šių laikų žmogui niekuomet nederėtų to pamiršti.

Pasibaigus susitikimui, gerbiami Lietuvos patriotai pažiūrėjo Kovo 11-osios vidurinės mokyklos mokinių spektaklį apie Lietuvos istorinius įvykius. Susitikimas tiek mokinius, tiek mokytojus pamokė daug išmintingų dalykų. Šių svarbių asmenų mūsų mokykla niekuomet nepamirš.

Diana Juškevičiūtė 8a klasė

Gyvoji Lietuvos istorija

Mūsų mokykloje vyksta daug prasmingų renginių. Štai ir ir minint Vasario 16 -ąją, mokyklos antrame aukšte buvo galima pasižiūrėti į atgijusias iškilias Lietuvos asmenybes, kurias įkūnijo mokyklos mokiniai, buvo pakviesta garbingų svečių: tremtinių, partizanų, kurie patyrė daug skaudžių išgyvenimų. Savo prisiminimais svečiai pasidalijo su mūsų mokyklos mokiniais.

Į mūsų klasę pasidalinti skaudžiais prisiminimais atvyko mano senelio brolis, lydymas savo dukros- mano tetos. Senelio brolis- įdomi asmenybė, geras pasakotojas, ir nors jam jau aštuoniasdešimt devyneri metai, tačiau jis pilnas sumanymų: yra parašęs ne vieną atsiminimų knygą, norėtų išleisti dar bent kelias. Štai ką jis spėjo papasakoti mano klasei susitikimo metu.

„Aš, Antanas Obelevičius, gimiau 1926 m. vasario 11d. Vojakiškių kaime, Rumšiškių valsčiuje. 1940 metais baigiau šešis skyrius, kai prasidėjo Lietuvos okupacija, murzina, skurdė. Prasidėjo

teroras. Po to- karas. 1943 m. susikūrė Lietuvos laisvės armija, į kurios gretas stojau ir aš. Mūsų šūkis buvo: „Gyvensiu ar žūsiu, bet vergas nebūsiu!“. Partizanas – laisvasis karys, kovojęs prieš užnugaryje. Artėjant karo pabaigai daug kas pasitraukė į vakarus, bet aš iš tėvynės trauktis net negalvojuau.

Karo metu ir iškart po karo buvau žvalgybininkas (žvalgybos būrio vadas). Teko dalyvauti kautynėse, bet kova buvo garbinga: mes gynėmės, o ne puolėm. Net kunigai kovojo ir atleido nuodėmes – kai žudė gindamiesi. Kovojo ne prieš rusus, o prieš okupantų valdžią. Okupantų armija tai žinojo. Okupantų valdžia organizavo naikintųjų būrius, jiems algų nemokėjo, todėl vyko baisūs plėšikavimai, žudydavo savus žmones. Žmonės kalbėjo: „Kol Lietuvoje buvo Lietuvos laisvės armija, buvo tvarka“. Kaip bausdavo tuos plėšikus: pagaudavo, liepdavo išsikasti duobę, tas verkdavo, prašydavo dovanoti, jį paleisdavo. Partizanai gindavo paprastus kaimo žmones. Buvau žvalgybos grupės vadas. Mane išdavė ir suėmė, kankino, sužalojo galvą, koją. Po pusmečio išvežė į lagerį prie Uralo. Nuteisė 25 metams, paleido po devynerių. Po to grįžau į Lietuvą, Kauną, bet Kaune neleido gyventi, ištrėmė. Baigiau mokslus, sąžiningai tarnavau tėvynei, nieko neišdaviau. Visą gyvenimą sovietų valdžia persekiojo mane dėl pažiūrų, kai kas persekioja iki dabar. Ir dabar turiu savo nuomonę, nors ji gal ne visiems patinka...“

Susitikimo pabaigoje svečias palinkėjo mums saugoti tėvynės laisvę, nes tik laisvoje šalyje gali jaustis tikru žmogumi.

Lina Obelevičiūtė 9b klasė

EILĖRAŠČIUS LIETUVAI KURIA KETVIRTOKAI

Mano kraštas – Lietuva:
Aš gimiau čionai,
Namas mano stovi čia,
Ošia čia miškai.
Lietuva – graži šalis:
Ievos žydi čia baltai,
Ežeruos gausu žuvelių,
Tiltais rieda traukiniai,
Uogos sirpsta miškuose,
Vasara labai karšta.
Ak, graži ta Lietuva!

Ugnė Jonaitytė, 4a

Mano Lietuva – tai mano
gimtas kraštas,
Augu aš joje
Nuo pat gimimo savo.
Ošia medžiai tyliai,
Laisvi paukščiai danguje,
Iriasi žuvelės
Ežero dugne,
Tyko lapė oloje,
Upė teka migloje.
Visos žvaigždės danguje,
Aš esu laiminga Lietuvoje!

Saulė Stanytė, 4a

Mano Lietuva – geriausia,
Aš didžiuojuosi tik ja!
Nežinau kitos Tėvynės...
Ošia pušys... Kur? Šile!
Lietuvėle, tu maža,
Išsipildžiusi svajonė,
Esi motina mums mylima,
Tavo delnuose niekad nekyla abejonė.
Už tave ir tavo laisvę
Vaikai ir vaikaičiai kovos,
Atiduos tau savo meilę,
Visą save paaukos!

Lukrecija Skapčiūtė, 4a

Mano gimtas kraštas:
Aidi juokas, krykštaujia vaikai,
Nemunas vingiuoja,
Ošia čia miškai...
Lietūs Lietuvoj
Iškrenta dažnai,
Einam pasivaikščiot
Tėviškės takais,
Užtraukia linksmą dainą,
Vaikučiai su tėvais.
Atrykite pas mus, kviečiu visus visus!

Viktorija Kašėtaitė, 4a

Mano gimtas krašte,
Aš tave myliu,
Noriu palinkėti
Ošiančių miškų.
Lietuvėlėj man smagu,
Imsiu draugo ranką,
Eisime kartu.
Tau, brangi Tėvyne,
Užaugšime sykiu!
Viską dėl tavęs darysiu,
Amžiais būsime kartu!

Ignas Misiūnas, 4a

Mano kraštas – Lietuva,
Aš gimiau čia ir užaugau.
Nuostabių žvėrelių čia pamaciau,
Ošiančių medžių pasiklausiau,
Liūdnumą čia visą išliejau,
Išminties daug įgavau.
Keliaudama viskuo gėrėjausi,
Turtais Lietuvos džiaugiausi.
Čia upės, miškai, nuostabiūs laukai,
Vaikšto juose žvėreliai laisvai.
Atrykit į Lietuvą, nepatingėkit,
Grožybėmis jos pasigėrėkit!

Akvilė Stančikaitė, 4a

MOKINIŲ MINTYS APIE LAISVĄ LIETUVĄ

Lietuva - taikos šalis. Joje man patinka gyventi ir noriu gyventi visada. Nebandysiu niekur pabėgti. .

Ema Štrimaitytė 2 a klasė

Lietuva mano gimtinė. Ji mano laisvės šalis, kuria galiu pasitikėti..

Urtė Juškaitė 2 a klasė

Lietuva - tai man kaip gyvybės šaltinis. Jaučiuosi čia laisva. Gera, kai matau, kad medžiai žaliuoja, gėlės žydi, paukščiai čiulba.

Rusnė Gavėnaitė 2 a klasė

Lietuvos laisvė man reiškia didelį, neapsakomą džiaugsmą, kadangi, kai mes esame laisvi, galime svečiuotis kitose šalyse, reikšti savo nuomonę ir rašyti lietuviškas knygas.

Viktorija Kašėtaitė 4a klasė

Lietuva – tai mano gimtas kraštas. Joje auga miškai, gyvūnai. Lietuva man – labai graži. Ji būtinai turi būti nepriklausoma, nes laisvė daug ką reiškia. Laisvas žmogus – laimingas žmogus, o laisva Tėvynė – ilgas laimingas gyvenimas.

Saulė Stanytė 4a klasė

Lietuvos nepriklausomybė ir laisvė man yra patys brangiausi dalykai. Aš dėl tų dalykų ir gyvenu. Bet kad laisvė ir nepriklausomybę turėtum, ją reikia išsikovoti.

Nojus Armonavičius 4a klasė

Lietuvos nepriklausomybė – tai kai mūsų niekas neveža į Sibirą. Tai tas pat, kas laisvė: laisva kalba, laisvas tikėjimas.

Neidas Kažys 4a klasė

Lietuvos Nepriklausomybė man reiškia laisvę. Tai Lietuvos vardo laisvas tarimas, lietuviškų knygų skaitymas.

Ada Radvilavičiūtė 4a klasė

Akcija „Lietuvai ir man“

Minint Lietuvos valstybės atstatymo 25-metį moksleivių ir studentų organizacijos vykdė pilietinę akciją „Lietuvai ir man“. Jos tikslas – nupintomis trispalvėmis apyrankėmis iki kovo 10 dienos papuošti Nacionalinėje dailės galerijoje įrengtą Gediminaičių stulpų konstrukciją, kuriai užpildyti reikėjo 250 tūkstančių draugystės apyrankių.

Mūsų mokyklos bendruomenė prisijungė prie pilietinės akcijos ir visus skatino aktyviai dalyvauti pinant apyrankes: vieną – Lietuvai, kitą – sau, tuo išreikšti tautos vienybę, susitelkimą, meilę Lietuvai.

Vyresniųjų klasių mokiniai vasario 25 dieną vyko į Vilnių ir savo nupintomis apyrankėmis puošė Gediminaičių stulpus, o kovo 6 dieną, kartu su šimtais bendraamžių iš visos šalies, trispalves apyrankes rišo į bendrą draugystės pynę Nacionalinėje dailės galerijoje, dalyvavo šventiniame akcijos „Lietuvai ir man“ koncerte.

Renginio organizatoriai ir dalyviai pabrėžė, kad pilietinė akcija „Lietuvai ir man“ sukelia gaivų vėją valstybinių švenčių minėjimo tradicijoje, sutelkia jaunimą ir visuomenę pasveikinti šiuolaikinę Lietuvą su 25-uoju gimtadieniu, padeda išreikšti tautos vienybę.

Tad būkime kūrybingi, drąsūs ir vieningi eidami Lietuvos nepriklausomybės keliu.

Istorijos mokytoja Gražina Stonienė

Kurkime mokyklos ir Lietuvos istoriją

Kiekvieno žmogaus gyvenime mokykliniai metai palieka bene ryškiausią pėdsaką. Taip sutapo, kad mano laikas mokykloje tapo įsimintinas ir labai prasmingas. 2000 - ieji buvo svarbūs visam pasauliui - įžengėme į naują tūkstantmetį. Mokyklai jie buvo dar svarbesni, nes tais metais mokykla pakeitė savo vardą. Laikas bėga greitai, todėl sunku patikėti, kad jau penkiolika metų mūsų mokykla vadinasi Kovo 11 - osios vardu.

Tais metais aš buvau mokyklos prezidentas, priklausiau mokinių komitetui, aktyviai dalyvavau mokyklos gyvenime. Atsimenu, kaip pirmą kartą pamatėme mokyklos vėliavą. Iš karto labai labai patiko. Taip pat džiaugiausi ir tokiu gražiu pavadinimu. Galiu pasidžiaugti, kad buvau vienas iš žmonių, kuriam teko garbė dalyvauti vėliavos šventinime. Po to teko susitikti su Kovo 11 - osios akto signatare, Seimo nare Laima Andrikiene, kuri atvažiavo pasveikinti mokyklos, o tai tikrai įsimintinas įvykis septyniolikmečio jaunuolio gyvenime.

Man taip pat teko vėliavnešio pareigos. Nors vėliava ir nėra sunki, bet būdavo nelengva ją išlaikyti pasitempus, nejudant per oficialius mokyklos renginius.

Mokykla turi svarbaus istorinio įvykio vardą, todėl labai šaunu, kad mokykloje yra muziejus. Jame prisimenami svarbiausi Lietuvos ir mokyklos istoriniai įvykiai. Kiekvieną kartą, kai mokyklą aplankydavo garbingi svečiai, jiems būdavo parodomas ir mokyklos muziejus. Man labiausiai įsiminė žymus fotografas Juozas Valiušaitis ir „Žalgirio“ krepšininkai. Kaip dabar atsimenu momentą, kai sustojome prie mokyklos vėliavos bendrai nuotraukai. Nors nesu žemas, bet jiems net peties nesiekiau.

Džiaugiuosi, kad visi šie svarbūs įvykiai nutiko, kai aš dar mokiausi mokykloje. Linkiu gražiai atšvęsti mokyklos vardo jubiliejų. Mokiniais noriu palinkėti saugoti mokyklos prisiminimus, nes aš net po penkiolikos metų su malonumu prisimenu svarbiausius mokyklos įvykius. Kurkite mokyklos ir Lietuvos istoriją!

2000 m. mokyklos mokinių prezidentas Dainius Slatkevičius